

- 5) Ska artikel 18 och artikel 42.1 första stycket i direktiv 2014/24 och artiklarna 2.35, 5 och 17 i förordning nr 1013/2006 och även andra bestämmelser i denna förordning tolkas på det sättet att de betyder att vid upphandling av tjänster avseende avfallshantering kan upphandlande myndigheter lagenligt upphandla sådana tjänster endast om de tydligt och noggrant i de offentliga upphandlingsdokumenten definierar mängden och sammansättningen av avfallet och andra viktiga villkor för fullgörande av kontraktet (till exempel förpackningar)?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. 65).

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 2006, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy w Opatowie (Polen) den 8 juli 2020 –
Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A. mot KM**

(Mål C-303/20)

(2020/C 329/06)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy w Opatowie

Parter i det nationella målet

Klagande: Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.

Motpart: KM

Tolkningsfråga

Utgör den påföljden som föreskrivs i artikel 138c.1 i Kodeks wykroczeń (den polska lagen om förseelser) för underlåtenhet att iaktta den skyldighet att bedöma konsumentens kreditvärdighet, som föreskrivs i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (¹), ett korrekt och tillräckligt genomförande av kravet på att i den nationella rätten föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner för det fallet att kreditgivare åsidosätter den skyldighet som medlemsstaterna har enligt artikel 23 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG, att bedöma konsumentens kreditvärdighet?

(¹) EGT L 133, 2008, s. 66–92

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Administratīvā apgabaltiesa (Lettland) den 22 juli
2020 — SIA MONO mot Valsts ieņēmumu dienests**

(Mål C-326/20)

(2020/C 329/07)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i det nationella målet

Sökande: SIA MONO

Motpart: Valsts ieņēmumu dienests

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 12.1 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG ⁽¹⁾ tolkas så, att punktskattepliktiga varor som är avsedda att användas inom ramen för diplomatiska och konsulära förbindelser ska vara undantagna från nämnda skatter på villkor att betalningen för dessa varor planeras att genomföras med andra betalningsmedel än kontanter, att betalningen faktiskt har genomförts och att betalningen till leverantören har genomförts av de faktiska mottagarna av varorna?
- 2) Ska artikel 12.2 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG tolkas som så att medlemsstaterna kan fastställa villkor och begränsningar, inom ramen för diplomatiska och konsulära förbindelser, som innebär att undantaget från punktskatter villkoras av ett krav på att köparen av varorna faktiskt har betalat för dem med andra betalningsmedel än kontanter?

⁽¹⁾ EUT L 9, 2009, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 22 juli 2020 – Roma Multiservizi spa, Rekeep spa mot Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Mål C-332/20)

(2020/C 329/08)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Roma Multiservizi spa, Rekeep spa

Motpart: Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Tolkningsfrågor

- 1) Är det förenligt med unionsrätten och med en korrekt tolkning av skälen 14 och 32 samt artiklarna 12 och 18 i direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾ och artikel 30 i direktiv 2014/23/EU, ⁽²⁾ även jämförda med artikel 107 FEUF, att vid tillämpningen av tröskelvärde på 30 procent av den privata delägarens ägarandel i ett offentligt-privat företag – ett tröskelvärde som den nationella lagstiftaren funnit lämpligt utifrån unionsrättens principer fastställda i unionens rättspraxis – enbart beakta den formella ägarstrukturen, eller får, eller rentav måste, den upphandlande myndigheten ta hänsyn även till sitt indirekta ägande i det privata delägande företaget?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, är det då förenligt med unionsrättens principer, särskilt med konkurrens-, proportionalitets- och lämplighetsprinciperna, att den upphandlande myndigheten får utesluta den privata delägaren, vars faktiska ägarandel i det offentlig-privata företaget till följd av det konstaterade direkta eller indirekta offentliga ägandet är mindre än 30 procent, från upphandlingen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. 65).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 2014, s. 1).